

YOD

73 Senin ellerin beni yarattı ve bana şekil verdi;

Bana anlayış ver ki emirlerini öğreneyim.

Tanrı'yı bizi yaratan Tanrı olarak düşününce, kim olduğumuzu ve kime ait olduğumuzu görüyor olmamız lazım. Sıklıkla insanlar yaratılmış olduğunu unutunca (Tesniye 32:6). Tanrı'ya karşı olan sorumluluklarını da bırakmış oluyorlar. İnsanın Tanrı ile düzeyli bir ilişkisi olmazsa, bu durum insanın dünya ile olan ilişkisini de olumsuz yönde etkiler.

Mezmurcunun "şekil verdi" ifadesi bize nasıl yaratıldığımızı hatırlatıyor. Tanrı bizi yerin çamurundan yarattı. Ne kadar büyük bir sevgi ile sevildiğimizi ve ne kadar yüce bir lütuf ile merhamet bulduğumuzu, nasıl yaratıldığımızı düşündüğümüzde anlayabiliriz. Tanrı yerin çamurundan getirdiği insana özel bir ilgi gösteriyor ve yaratılmış şeyler içinde sadece insana kendi suretini veriyor. Tanrı'nın insana yönelik bu lütfu, yaratılışı kutlayan 8. Mezmur'da "4 İnsan ne ki, onu anıp ilgi gösteresin?" ve "5 insanı tanrılardan aşağı yaratmadın, yücelik ve onur tacını giydirdin" şeklindeki zıtlık (insanın değersizliği ve insanın asaleti) ile ifade ediliyor.

Böylece nasıl yaratıldığını ve kim olduğunu bilmek insanın yüreğini şükranla dolduruyor. Mezmurcu lütuf edilmiş olması karşısında kendisinin Tanrı'ya karşı sorumlu, Tanrı'ya bağımlı olduğunu kavramış olmalı ki, anlayış dileniyor... Layık olabilmek için ve Tanrı'nın emirlerini, Tanrı'nın Sözü'nü, Tanrı'nın yolunu bilmek için anlayış dileniyor...

Mezmurcu kendi değersizliğini ve kendisine verilen asaleti kavradığında Tanrı'yı hoşnut eden bir yolda devam etmekten başka bir şekilde şükredemeyeceğini biliyor. Ve Tanrı'ya layık olduğu övgüyü, saygıyı, yüceliği sunabilmek için, O'nu en derin şekilde tanımak istiyor. Tanrı'nın kendisini açıkladığı emirleri, yolları, ilkeleri derin bir anlayışla kavramadan, Tanrı'yı tanıyamayacağını biliyor.

Sizler Tanrı'ya bu denli bağımlı olabilmeyi en son ne zaman düşündünüz?

Tanrı'yı tanımak ve O'nu hoşnut eden yolda yürümek için, sanırım Tanrı Sözü'ne anlayış gücü ile bakmayı daha sıklıkla düşünmek gerek.

Kendisini Sözü'nde Açıklayan Tanrı'yı tanıdıkça, kendimizi, kendi yerimizi daha iyi anlayacağız...

Dua: Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi; anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim...

(II.Korintliler 4:5-6 krş. 4:7)

(Efesliler 3:8-9, I.Korintliler 1:28)

74 Senden korkanlar beni görecek ve sevinecek,

Çünkü senin sözüne umut bağladım.

Tanrı'dan korkan kimselerin birlikte sevinmeleri imanda ve umuttaki paydaşlığın bir

sonucudur. İnanan kişiler birbirlerinin yaşamlarına tanık oldukça teşvik olurlar.

Tanrı'dan korkmak, gerçek dindarlık ve gerçek bilgeliktir. Tanrı'nın Sözü'nü paklıkla yaşamak, dünyaya verilmiş kutsal bir tanıklıktır. İmanlılar diğer sadık imanlıları gördükçe Tanrı'nın iyiliği de hatırlayacaklardır.

Böylelikle imanlı bir kardeşe baktıkça ne görmemiz gerektiğini anlıyoruz. Mezmurcunun "sözüne umut bağladım" şeklindeki ifadesi, Tanrı Sözü üzerinde durmamız gerektiğini gösteriyor. Tanrı Sözü, mezmurcunun yolunu pak tutmak için (9), günahattan korunmak için (11) zevk alarak (16) dayandığı bir gerçektir. Mezmurcunun yaşam umudu (25) (kurtuluş umudu (41) ve sıkıntılarda dayandığı güç (28) Tanrı Sözü olduğu için, Tanrı Sözü'ne göre yaşayan biri gittiği yere esenlik ve sevinç götürecektir.

Böylece Tanrı Sözü (*Tanrı'nın Yasası, ilkeleri, kuralları*) iyi olduğu için, Tanrı Sözü kutsal olduğu için Tanrı'dan korkan kişiye sevinç getirdiğini anlıyoruz.

Mezmurcunun Tanrı'dan korkan (samimi iman eden) diğerleri ile bir araya gelmesi (Mezmur 35:27; 69:32), Mezmur 148'de olduğu gibi bir tapınma ve şükran sevincine sebep oluyor.

Tanrı Sözü'ne bağımlı olanlar imanlılar ile bir araya gelmekten kaçınmazlar (İbraniler 10:25). İmanlı topluluğu içindeki diğerlerine baktığınızda siz ne görüyorsunuz? Sorun mu, çekişme mi, dargınlıklar mı yoksa Tanrı Sözü ile kutsal kılınmış, lütuf ile kurtulduğu için başkalarına sevinç olan kimseler mi?

Katıldığı topluluğa sevinç ve bereket olan mezmurcunun yerinde siz olmanız için neler yapmanız gerek?

Dua: Senden korkanlar beni görünce sevinsin; çünkü senin sözüne umut bağladım...
(Mezmur 34:2-3, Galatyalılar 6:14, Filipililer 3:3)

⁷⁵ **Ya RAB, bilirim ki, hükümlerin adalettir,**

Ve ben sıkıntı çekerken sadıksın.

(ve sadakatin içinde beni alçalttın)

(ve benim sıkıntılarım bile senin sadakatin içindedir)

Tanrı'ya adil olan hükümleri için şükreden (7, 62) bir kimse, acılı zamanlarda Tanrı'nın elini görebilir. Tanrı Sözü ile derin bir şekilde meşgul olan mezmurcu, dünyaya Tanrı'nın gözünden bakarak sıkıntılı ve zorlu zamanlarda Tanrı'nın bilgeliği ile dünyayı yorumluyor.

Tanrı'nın her durumda kendi halkının iyiliği için etkin olduğunu (Romalılar 8:28) bilen bir kimse, acı çekerken "acaba bu durumdan ne öğrenmeliyim?" diye düşünecektir. Böylece zorlu süreçleri Tanrı ile olan ilişkisinde ilerlemek üzere bir fırsat olarak değerlendirecektir (Romalılar 5:3-4).

Tanrı'nın adaletini sevmek, kendi rahatını için adil ilkeleri çiğnememek (Yakup 2:1-7) anlamına gelmelidir. Ve Tanrı'nın adaletini sevmek, uğradığı haksızlıkta başkalarının ne yaptığına değil, kendisinin ne yaptığına ve ne yapmadığına bakarak yaşanan zor durumu,

dünyaya merhamet dilemek için bir fırsat olarak görmekle ilişkilidir. Diğer yandan Tanrı'nın adaletini sevmek, yaşanan sıkıntı ve zorluklarda bile Tanrı'nın çocuklarını terbiye eden bir baba gibi olduğu gerçeğini kavramış olmakla ilişkilidir. O'nun disiplini altında olduğunu alçakgönüllülikle kabul etmek, bütün hürmetimizle Tanrı'nın adil kararlarını sevmek ruhsal bir disiplin edinmemiz ile önemlidir.

Tanrı'nın adaletini sevmek için Tanrı'nın daima ve her durumda haklı olduğunu kavramak gerekir. Bu durumda mezmurcu adil bir yargıda ölümü hak etmiş olduğunu biliyor, hak ettiği cezanın karşısında halen yaşıyor olmanın lütuf olduğunu görüyor ve bunu şükranla karşılıyor (Ezra 9:13, Mezmur 103:8-11).

Böylece Tanrı Sözü üzerinde sürekli ve derin bir şekilde düşünen mezmurcu, Tanrı'nın düşüncesini edinmiş olarak dua ediyor. Bu durum kendi düşüncesini Tanrı'nın kabul etmesi için dua etmekten öte bir bilgelik değil mi?

II.Korintliler 1:4 Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor.

Dua: Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir; bana acı çektirirken bile sadıksın...
(Tesniye 8:2-3, 16, Romalılar 8:35-39)
(II.Korintliler 1:3-5)

**⁷⁶ Sana yalvarırım, sadık sevgin bana teselli olsun,
Kuluna olan sözüne göre.**

RAB'den gelecek teselli için dua etmek, O'nu aynı zamanda teselli sağlayan RAB olarak yüceltmektir.

Mezmurcu RAB'den dilekte bulunurken, aynı zamanda RAB'bin Sözü'ne de odaklanmıştır. Kutsal Yazılar'da vaat edilen ve Kutsal Yazılar aracılığı ile sağlanan teselliye, mezmurcu adeta "RAB, bunlar senin sözlerin, senin vaatlerin; şimdi bunları gerçekleştir" diyerek RAB'be kaldırmaktadır.

Yani mezmurcunun Tanrı'ya dair olan beklentisi, Tanrı'nın Sözü'nde açıkladığı gerçeğe dayanıyor ve ona göre şekilleniyor.

Sıkıntılarda ihtiyacımız olan merhamet ve iyiliği nasıl dileyeceğiz? RAB'bin 'sözüne göre' dileyeceğiz; ve sözüne baktığımız RAB'den dileyeceğiz. Mezmurcunun buradaki ifadesi, Tanrı'nın Sözlere'ni doğrudan kendisine yazılmış olarak aldığını göstermektedir. Çünkü Tanrı'nın Sözü'ne baktığında, kendisini aynı zamanda Tanrı Sözü'ne göre Tanrı'ya ait bir hizmetkar olarak görüyor: "Sözüne göre kulun olan bana, Sözü'nde vaat ettiğin yardımı (teselliye) ver" diye dua ediyor.

Zor zamanlarda Tanrı'nın sizden çok uzakta olduğu hissine kapılıyorsanız, mezmurcunun RAB'bin evinde bir hizmetçi olarak, evin sahibine bir hizmetçi kadar yakın hisseden halinden öğrenmeniz gerekir (151).

RAB size Sözü kadar yakındır; Sözü aracılığı ile çalışan Kutsal Ruh sizde konut kurmuştur; RAB size bu denli yakındır (Yuhanna 14:16, Romalılar 8:15-16, Matta 28:20).

Sizin de Tanrı'dan gerek teselli gerekse başka beklentileriniz Tanrı Sözü'ne şekilleniyor?

Dua: Ben kuluna verdiğin söz uyarınca, sevgin beni avutsun...
(II.Korintliler 1:3-4)

77 Merhametlerin bana gelsin de yaşayayım; Çünkü yasan benim zevkimdir.

Mezmurcu yaşam için dua ediyor. İyi bir yaşam için dua ediyor, iyi bir yaşamı olsun istiyor. İyi bir yaşam için Tanrı'nın lütuf etmesini istiyor. Ve dua ederken Tanrı'nın merhametlerini Tanrı'nın Sözü (Yasası) aracılığı ile diliyor.

Bu Tanrı, içinde hoşnutluk olan bir yaşamı bize nasıl verecek? Sözü (*Yasası, ilkeleri, öğütleri...*) aracılığı ile. Mezmurcu Tanrı'ya yakın olmakla, bereketlere, merhametlere yakın olmak olacağını biliyor. Kendisini Kutsal Yazılar'da açıklayan Tanrı'ya Sözü aracılığı ile yaklaşım merhametlerini istiyor.

'Yaşam' ya da 'yaşayayım' şeklindeki ifade, ölüme ne kadar yakın olduğumuzu da düşündürmektedir. Açıktır ki Tanrı iyiliğini (*merhametini, bereketini*) her gün göndermeye devam etmektedir. Tanrı *'güneşini ve yağmurunu hem kötülerin hem iyilerin üzerine lütuf ettiği için'* dünya devam etmektedir (Matta 5:45). Şu anda nefes alıyor olmamız bile O'nun lütufu ile. Mezmurcu Tanrı'nın dünyaya ve herkese yönelik olan gündelik sağlayışından öte Tanrı'nın özel sağlayışına bakıyor. Mezmurcu Tanrı'nın dünyasındaki günlerinin Tanrı'dan gelecek olan *'merhametler'* ile anlam bulmasını istiyor.

Tanrı'nın Yasası'na göre şekillenen bir yaşamda dünyasallıktan öte bir zevkin ve esenliğin keyfini çıkarmak istiyor. Çünkü Tanrı'dan ayrı olarak dünyada tecrübe edeceğimiz şey anlamsızlık, kaygı, kaybolmuşluk ve korku olacaktır.

Öyleyse *'yaşam'* için *'merhametler'* dilerken, ölümün ötesine geçen bir yaşama bakıyor olmamız gerekir. Tanrı lütfunu çekerse insan son nefesini verir. Ancak Tanrı'nın Sözü'ne (Yasası'na) göre yaşamakla, bu yaşamdan sonrası için de *'merhametler, iyilikler'* bekleyebiliriz. Böyle bir yaşam da bize Yasa'yı ve Müjde'yi veren Tanrı'nın Mesih'te açıkladığı bir yaşamdır.

Sizin dua ve tapınma tecrübeniz de bu yaşamın ötesinden mi teşvik alıyor?

Dua: Sevecenlik göster bana, yaşayayım, çünkü yasandan zevk alıyorum...
(Eyüp 34:14-15)
(Mezmur 104:29-30, Efesliler 2:4-5)

78 Bana haksız yere kötülük ettikleri için Gururlular utansın;

Fakat ben senin yasanı düşünceğim.

Eğer Tanrı güneşini ve yağmurunu hem iyilerin hem de doğruların üzerine gönderiyorsa; Tanrı'ya iman eden kimseler kötülerin kötülüğüne rağmen Tanrı'ya bakmaya, Tanrı'nın Sözleri'ni düşünmeye ve buna göre yaşamaya devam edecektir.

Kötüler kendi inançsızlık ve tansızlıklarının bayrağını taşıırken, iyiler Tanrı'nın bayrağını taşımaya devam edecektir. Mezmurcu bu şekilde kime ait olduğunun dünyada görünür olmasını sağlamış oluyor. Belli ki, mezmurcu Mesih'ten ve çarmıhtan utanmıyor (II.Timoteos 1:12, Romalılar 1:16).

Diğer yandan bu Mezmur boyunca gördüğümüz imanlı kişi örneği "*Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim*" diyen Tanrı'ya, adaleti için güvendiğini açıkça belli ediyor. Çünkü gururluların payının utanç olduğu gördüğü için, onların yanlış yolda olduklarından emindir. Ya da farklı bir şekilde ifade edersek, kendisinin doğru yolda olduğunu bildiği için kötülerin sonunun utanç olduğundan emindir.

Yargı ve ceza (utanç) kötülerin payı olduğuna göre, mezmurcu şimdi onların sonuna bakarak dua ediyor olmalıdır. Uğradığı haksızlık ve sıkıntıyı RAB'be kaldırdığı zaman, Tanrı'yı Orduların RABbi ve Adaletin RABbi olarak yüceltmış oluyor.

Gururlu insanların yaptığı ve uğraştığı şeye baktığınızda, mezmurcunun sevdiği yol arasındaki fark daha da görünür olmaktadır. Sizin yaşamınızda görülen fark nedir; sizin yaşamınızda hangi farklar belirgindir?

Dua: Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için, bense senin koşullarını düşünüyorum...

(I.Petrus 2:20 krş. Yuhanna 15:25)

(Luka 9:26, Elçilerin İşleri 5:41)

⁷⁹ Senden korkanlar bana dönsünler;

Ve senin tanıklıklarını bileceklerdir.

Sıkıntı ve acılarında Tanrı'nın sadık olduğunu (75) bilen bir kimse, Tanrı'nın halkına yönelik sevgisinin sadık olduğuna (76) tanıklık ediyorsa, gerçek yaşam için ihtiyacı olan şeyin Tanrı'nın merhameti olduğunu söylüyorsa (77), kötülüğün baskısına ve kibirli insanların kışkırtmalarına rağmen Tanrı'nın Sözü (Yasası) üzerinde düşünmeye devam ediyorsa (78), böyle biri Tanrı ile mükemmel bir birliktelik ve paydaşlık içindedir.

Ancak Tanrı ile devam eden bu paydaşlığın öğrettiği güçlü teşvik şudur: Tanrı sadık kulunu asla terk etmez (Tesniye 31:8). Mezmurcu Tanrı ile devam eden ilişkisinden öte, onun üzerindeki Tanrı'nın sadakati başkalarınca görülsün diye bir davet yapıyor.

Başka insanlar gelip mezmurcuyu gördüğü zaman ne düşüneceklerdir? Tanrı'nın bu kişiyi terk etmediğini göreceklerdir. Ve yine başka insanlar gelip mezmurcuyu gördüğü zaman, onun yaşamında devam eden Tanrı'nın tanıklığını göreceklerdir.

Bütün Kutsal Yazılar, Tanrı'nın Tanıklığıdır –Kutsal Yazılar Tanrı'nın kendisi hakkındaki

tanıklığıdır. Mezmurcu “*Tanrı’dan Korkanları*” yani samimi inanç sahiplerini, Tanrı’nın kendi yaşamında işlediğini görsünler diye davet ederken, bu aynı zamanda onun Tanrı ile ilişkisinden doğan bir paydaşlık çağrısı olmaktadır. Tanrı ile paydaşlığı olduğu için, Tanrı’dan korkan diğerleri ile paydaşlık içinde olmak istemektedir. Bu durum aynı zamanda 78. ayetteki kötülük yapanlar topluluğunu cevapla yoludur.

Gururlular kötü şeyler planlamak için toplanırken, Tanrı halkı bir araya geldiğinde Tanrı’nın kurtaran sevgisi dünyanın gözüne daha görünür olacaktır. Bu yol aynı zamanda Mesih’in ruhani bedeninin yeryüzünde daha da görünür olması demektir.

Tanrı ile ilişkinizin derinliği, Tanrı halkı ile olan ilişkinize yansiyacaktır. Kilise topluluğundan ayrı yaşayan kimselerden misiniz yoksa kendinizi toplulukla birlikte var kabul edenlerden misiniz?

Dua: Bana dönsün senden korkanlar, öğütlerini bilenler...
(Yakup 5:11, Yuhanna 17:23, Romalılar 8:10-11)

**⁸⁰ Yüreğim senin kanunlarında kusursuz olsun ki,
Utandırılmayayım.**

“*Yüreğin Tanrı Sözü’nde kusursuz olması*” olması sizin için ne anlama geliyor? Ayet aslında bu sorunun cevabını da veriyor. Ayıp ve utançtan uzak bir yaşam...

Bunun için Tanrı Sözü’nde mükemmel bir anlayış gerekiyor. Böyle bir anlayış için Kutsal Yazılar’ın tamamına bir bütün olarak bakabilmek gerekir. Bu bilginin Tanrı’nın yüreğine uygun bir şekilde yaşanması ve paylaşılması için bilgelik ve sevgi gerekir. Ve elbette bu bilginin akıldan yüreğe yani uygulamaya geçmiş olması gerekir.

Gururlu insanların kötülüklerine rağmen, kendi kişisel ihtiyacının Tanrı’da olduğunu bilmek ve Tanrı Sözü’ne böyle bir açıklıkla bakabilmek, böyle bir paklık duasını getiriyor. Mezmurcu yüreğinin mükemmel olmasını istiyor; çünkü ancak bu şekilde Tanrı’yı bütün yüreği ile sevebilecektir.

Mezmurcunun bu duasının iki yönü vardır. Birincisi dünya önündeki duruşu açısından utanca düşmek istemiyor. Böyle bir arzu, genelde bütün insanlar için de geçerlidir – *başkaları önünde utanacak bir duruma düşmemek...* Ancak bu duada yüreğin güçlendirilmesi istendiğinden, Tanrı Sözü’ne göre utanılacak bir durum içine düşmemek için de dua ediliyor – *Tanrı’nın önünde utanç olabilecek bir durum içine düşmemek...*

Mezmurcunun bu duası bize Rab’bin Duası’nı biraz hatırlatıyor: “*Göklerdeki Babamız, ayartılmamıza izin verme...*” Çünkü biliyor ki, ayartıya düşerse dünya önündeki imanlı bir kişi olarak tanıklığına gölge düşürmüş olacak; ve hem Tanrı önünde hem de dünya önünde utanca düşecek...

Bu ayetlerde mezmurcu içinde bulunduğu şartlara rağmen (78, 51, 23), daha yüksek bir yaşam ve tanıklık standardına bakıyor. Tanrı Sözü’nün bir kişide kutsallık için etkin olması da böyle bir şey olmalıdır...

Tanrı Sözü tövbe, kurtuluş ve kutsallık için sizde nasıl etkin oluyor?

Dua: Yüreğim kusursuz uysun kurallarına, öyle ki, utanç duymayayım...
(Yuhanna 15:25, I.Petrus 2:6)